

တတိယအကြောင်သာမာန်တာန်ဒွဲနေ့၊ ဇန်နဝါရီ ၂၁ ၂၀၂၄

ပေါ့ ၃၁-၅၊ ၁၀။ ၁ ကောရိနှင့်သူ ၈၇-၃၁၊ မာကု ၁။ ၁၄-၂၀

ဖြီးခဲ့တဲ့အပတ်က တပည့်တော်နှစ်ပါးကို ခေါ်တော်မူတဲ့အကြောင်း နဲ့
ဘုရားရဲ့ခေါ်ခြင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့သဘောသဘာဝ နဲ့ ကျွန်ုပ်တို့တော်းစိကို
ဘုရားကဘယ်လို့ခေါ်တဲ့အကြောင်းကို ထောက်ရှုခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီကနေ့မှာ တဖန်
တပည့်တော်ကြေးများကို ခရို့တော်ခေါ်တဲ့အကြောင်းနဲ့ ခရို့တော်ရဲ့ခေါ်ခြင်းကို
သူတို့ဘယ်လို့တူနဲ့ပြန်ခဲ့ကြသလဲဆိုတာကို ထောက်ရှုတဲ့အပတ်ချို့ဖြစ်ပါတယ်။
ဒီကနေ့အပဲရေလိုက်များက အပိုင်းနဲ့စိုင်ပိုင်းနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ထောက်ရှုခဲ့ကြပါစို့။

၁-ခေါ်တော်မူခြင်းနဲ့ စီနိခေါ်မူ့များနဲ့။

၂-ခေါ်တော်မူခြင်းကို ပြန်လည်တူနဲ့ပြန်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကနေ့အပဲရေလိုက်များကို ချောင်းဖြစ်ဖြစ်မှာ ခရို့တော်
ဆေးကြောခြင်းမရှိလာကို ခံပူးပြီးလျှပ်ပြီးချင်းဘဲ အဖဘုရားသခင်ဆီက ခွင့်ပြုခြင်း
သို့မဟုတ် ထောက်ခံခြင်းကိုရှုံးတာရယ်။

ကိုယ်တော်ဟာသန့်ရှင်းသောဝိဉာဏ်တော်နဲ့ပြည့်ဝခြင်း စတာတွေဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ မကြောတော့တဲ့အချိန်မှာဘဲ ပောဟန်ဟာ ဖမ်းဆီးချုပ်နောက်ခြင်း၊
အပ်နှံခြင်းခံရပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ခရို့တော်ဟာ ထို့ကဲ့သို့။

ဖမ်းဆီးချုပ်နောက်ခြင်း အပ်နှံခြင်းကို ခံရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချက်ကို
မဲ့ဘားတရားတော်တိုင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ကို သတိရောင်ပါတယ်။ ရဟန်းက-
သင်တို့အဘို့အပ်နှံခံရမည့် ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်၏ လို့ဆိုပါတယ်။

ဘုရားရှင်ဟာ ဂါလိုလေအာပြည်မှာ သူ့ရဲ့ဒေသနာတော်ဟောကြားခြင်းအမျှကို
စတင်ပါတယ်။ (အချိန်အခါဟာ ပြည့်စုံပြီး ဘုရားရဲ့နှိမ်ငံတော်သည် နီးကပ်လာပြီး၊
နောက်တရားတော်ကို ယုံကြည်ပြုလေ့) လို့ဖြေက်ဆိုခဲ့ပါတယ်။

မျှော်လင့်ထားတဲ့အချိန်ဟာ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါပြီ။ ဆိုလိုတာက— ကယ်တင်ရှင်မက်ဆီးယားသခင် ရောက်ရှိလာခဲ့ပါပြီ။ အဲဒါကြောင့်ဘူးရဲ့နှိုင်ငံတော်ဘူးရဲ့အုပ်စီးခြင်းလဲဘဲ နီးကပ်လာဖြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘူးရဲ့နှိုင်ငံတော်ဆိုတာ နေရာအေသကိုဆိုလိုတာမဟုတ်ပါဘူး။

ပေါင်းသင်းဆက်နှုန်းမျိုင်တဲ့ ကွန်ယက် (A web of Relationship) ဖြစ်ပါတယ်။ ဘူးရဲ့နှိုင်ငံတော်ထဲမှာပါဝင်တဲ့သူတွေဟာ ကျွန်ုပ်တို့ကို ကိုယ်တော်ပေးတဲ့ ကိုယ်တော်ရဲ့ဘဝအသက်တာမှာရှိတဲ့အဖြင့်ကိုလက်ခံပြီး အဲဒီအဖြင့်အပေါ်မှာ အခြေခံပြီး အသက်ရှင်နေထိုးကြတဲ့သူတွေကို ဆိုလိုပါတယ်။ သူတို့ဟာ ဘယ်သူတွေလဲ၊ သူတို့တွေဟာ ဘယ်မှာနေကြပါသလဲဆိုတာ ကိုစွမ်းရှုပါဘူး။ ဘူးရဲ့နှိုင်ငံတော်ဟာ ယခုနဲ့ဒေါ်ရာမှာ ရှိရမှာဖြစ်ပါတယ်။ သာသနာတော်ကြီးထက် အသင်းတော်ကြီးထက် ဘူးရဲ့နှိုင်ငံတော်ဟာ ပိုပြီးကြီးမားကျယ်ပြန်ပါတယ်။ သာသနာတော်ကြီးဟာ ဘူးရဲ့နှိုင်ငံတော် ကျွန်ုပ်တို့အထဲမှာရှိကြောင်း အမှတ်လက္ခဏာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကောင်းကင်နှုင်ငံတော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ဘယ်လိုပိုင်ရောက်နှုင်မှာလဲ။

နောင်တရှုံးစံကေလီတရားတော်ကို ယုံကြည်လော့။ လို့ဆိုထားပါတယ်။

ပထမကျမ်းဖြစ်တဲ့ ယောန ကျမ်းမှာ မာ့မရတဲ့ပရောဖက်ကြီးဟာ နောင်တဲ့ဆိုင်တဲ့အကြောင်းတွေကို နိနေဝေးမြှုံကြီးမှာ ဟောပြောခဲ့ပါတယ်။ သူ့ရဲ့မျှော်လင့်ထားတာနဲ့မတူဘဲ ဘာသာပတွေက ဘူးရဲးကိုယုံကြည်လာခဲ့ကြပြီး မိမိတို့အပြောများအတွက် နောင်တရှုံးကြောပါတယ်။ ပြောင်းလဲလာခဲ့ကြာပါတယ်။ ဘဝမှာ ဦးစားပေးရမဲ့အရာတွေကို သီမြင်လာခဲ့ကြပါတယ်။ ဟောင်းနှစ်းမှားပွဲင်းသောအရာမှ ပြောင်းတာထက် မှန်သောအရာဆီသို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါဟာ စံကေလီတရားတော်ကို ယုံကြည်ခြင်းဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘူးရဲးကိုယ်တော် သို့မဟုတ် သာသနာတော်ကြီး သင်ကြားတဲ့အရာတွေကို ယုံကြည်လက်ခံရုံးသက်သက်မဟုတ်ပါဘူး။ ဟိုအခြေအနေကြောင့်

ဒီအကြောင်းကြောင့် ဆိုပြီး ချင်းချက်တွေဘာတွေ မပါဘဲ ကတိကဝယ်နဲ့
မိမိကိုပ်မိမိ သခင်ဘူးရားကို လုံးလုံးလျားလျားဆက်ကပ်အပ်နဲ့ခြင်းမျိုး ဖြစ်ရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။

ဝံကေလီကျမ်းချွဲတိယအပိုင်းကတော့ တံငါသည်လေးဦးကို ခေါ်တော်မူခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်။ (င့်နောက်သို့ လိုက်လော့၊ ငါသည်သင်တို့အား
လူကိုဖမ်းသောတံငါဖြစ်ခေါ်လို့)

ချက်ခြင်းဘဲပေတူရဲ့နဲ့ အနိုဒီးတို့က မိမိတို့ပိုက်ကွန် တန်ည်းအားဖြင့်
သူတို့ရဲ့အသက်မွေးဝမ်းကောင်းအလွပ်ကို ချွန်ထားပြီး သခင်ဘူးရဲ့နောက်ကို
လိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ယာကုတ်နဲ့ပေါ့ဟန်တို့လည်းဘဲ မိမိတို့ရဲ့အဖနဲ့ လူငှားတွေကို
ချွန်ထားပြီး ကိုယ်တော်ရဲ့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ကြတယ်ဆိုပြီး တွေ့ရပါတယ်။

ဒါဟာ လုံးလုံးလျားလျားကို ပုံးကြည်ကိုးစားတဲ့ အပြီးအမူဖြစ်ပါတယ်။
မိမိတို့ကိုယ်ကိုမိမိ လုံးဝဆက်အပ်နဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်ဆီကိုလဲ။ တကယ်တော့
ဘယ်ဆီကို သူတို့တွေ့ဦးစီးခေါ်ဆောင်သွားခြင်းခံရမလဲဆိုတာ သူတို့မသိကြပါဘူး။
အနာဂတ်မှာ ဘာ့ဖြစ်လာမလဲဆိုတာ မသိကြပါဘူး။ ဒါဟာကြီးမားသော
သခင်ဘူးအပေါ်ပုံးကြည်ကိုးစားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ သခင်ဘူးကလည်း
သူတို့ရဲ့ဘဝလုံးခြုံမျှတွေကို ချွန်ထားခေါ့ပြီး သူနောက်ကို အကြောင်းမဲ့လိုက်လျောက်ဘူး။
ပိတ်ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ တချို့လဲပျော်ရွှင်ခရာကောင်းမယ်။ တချို့လဲဝမ်းနဲ့ခရာကောင်းတဲ့
နာကျင်ခရာကောင်းတဲ့ ပျော်လင့်မထားတဲ့ အတွေ့အကြောင်းကို
သူတို့တွေ့ဖြတ်သန်းခဲ့ရပါတယ်။

လူကိုဖမ်းသောတံငါဖြစ်ခေါ်လို့
လူတွေကို အမှန်တရားပေါ်မှာ၊
ချိခြင်းမေတ္တာပေါ်မှာ၊ လွှပ်လပ်ခြင်းအပေါ်မှာ၊ တရားများတွေခြင်းအပေါ်မှာ
အသက်ရှုပ်တဲ့ အသစ်သောဘဝအသက်တာကို ပို့ဆောင်ရမဲ့တာဝန်ကို
လုပ်ဆောင်ရမဲ့လူတွေဖြစ်လာကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့တို့ သို့လဲ ထိုကဲ့သို့ သော်ခေါ်တော်မူခြင်းကို ခံရလျက်ရှိပါတယ်။
ကျွန်ုပ်ဘယ်ကဲ့သို့ပြန်ဖြေမှာလဲ။ လိုက်မှာလား။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ပို့က်ကွန်တွေဟာ ဘာတွေလဲ။

အဲဒီခေါ်တော်မူခြင်းဟာ ကျွန်ုပ်ရဲ့လွပ်လပ်မျှကို အတားအဆီးဖြစ်ခေါ်သလား။

ဘာတွေက သခင်ဘူးရဲ့နာက်တော်ကိုလိုက်ဘို့အတွက်

အတားအဆီးဖြစ်ခေါ်သလဲ။ ဘာခိုးရိမ်ကြောင့်ကြောမျှတွေရှိနေပါသလဲ။

ဒီကနေ့၊ ဒုတိယကျမ်းမှာ ကောရိန်သွှေမြို့သားတွေကို သံပေါ်လူးက လွပ်လပ်စွာနဲ့

မည်သည့်အရာမှ ချည်နှောင်ခြင်းမရှိတဲ့အနေအထားမှာ

အသက်ရှုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ပြောပါတယ်။ လူပွဲရှိလ်ဘဲဖြစ်ဖြစ်

အရာဝတ္ထုဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့စဲန်းတဲ့အရာတွေဟာ ဘယ်အရာမှ မတည်ဖြေပါဘူး။

တခဏတာအတွင်းမှာ ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်ပါတယ်။ ကောင်းတဲ့အသက်တာ

ဆိုးတဲ့အသက်တာ ဆိုတာတွေလဲ မတည်ဖြေပါဘူး။

အမှန်တရား၊ ချိခြင်းမေတ္ထာ၊ လွှတ်လပ်ခြင်းနဲ့ တရားမျှတွေခြင်းတို့ရဲ့

တန်ဘိုးများသာလျှင် အခြားသာအရာတွေဖြစ်ပါတယ်။

ဆုံးတောင်း:-

ဒုံးအဘဘူးရား ကျွန်ုပ်အား သားတော်၏ခေါ်သံကို ကြေားသီးတော်မူပါ။

ကိုယ်တော်၏နာက်တော်သွှေ့လိုက်ရန်၊ လွပ်လပ်မျှကိုပေးသနားပြီး

ကိုယ်တော်ခေါ်လွှတ်သော နာရာသွှေ့၊ သွားရောက်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်ခေါ်တော်မူပါ လို့။

ဆုံးတောင်းကြောပါစို့။